

PONEDJELJAK — 24.06.2024. Rođenje svetog Ivana Krstitelja, svetkovina 19.45 Lipanjska pobožnost 20.00 sveta Misa	ČETVRTAK — 27.06.2024. 19.45 Lipanjska pobožnost 20.00 sveta Misa
UTORAK — 25.06.2024. 19.45 Lipanjska pobožnost 20.00 sveta Misa	PETAK — 28.06.2024. <i>Sveti Irinej, b. i mč.</i> 08.00 sveta Misa
SRIJEDA — 26.06.2024. 08.00 sveta Misa	SUBOTA — 29.06.2024. Sveti Petar i Pavao, ap. svetkovina 19.30 sv. Krunica / sv. Ispovijed 20.00 sveta Misa

**NEDJELJA - 30.06.2024.:
XIII. NEDJELJA KROZ GODINU**

08.00	SVETA MISA
10.30	ŽUPNA SVETA MISA
11.30-19.30 19.30	<i>cjelodnevno Euharistijsko klanjanje</i> <i>završetak Euharistijskog klanjanja</i>
20.00	SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 28.06.2024.; OD 10.00-12.00

MISNE NAKANE:

24.06.	+ Josip Katalinić	28.06.	+ Ilija Begić
25.06.	+ Ivan i Ana Dumančić	29.06.	+ Petar Rep, Pero Spicijarić, i Petar Tudić
26.06.	+ Gordan Brusić	30.06.	08.00: + Đurđa Valentak
27.06.	+ Ivan i Marija Hanžek		10.30: za narod (Pro Populo) 20.00: + Ivan i Ruža Šuman

župni ured Rođenja BDM, Placa 3, HR 51512 Njivice
odgovara: vlč. M^o Josip Vidas, župnik
tel: 051/846-163 e-mail: info.zupanjivice@gmail.com
web adresa: www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE račun: HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

23.06.2024.

XII. NEDJELJA KROZ GODINU

Godina: XI
Broj: 626

Iz Evanđelja po Marku: (Mk 4,35–41)

Uvečer istoga dana kaže im: "Prijeđimo prijeko!" Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe. Najednom nastaje žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nastaje velika utiha. Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"
Riječ Gospodnja.

TKO LI JE OVAJ DA MU SE I VJETAR I MORE POKORAVAJU?

Svetkovina Rođenja svetoga Ivana Krstitelja uvijek je poticajna i puna bremenitog otajstva i poruke za svakodnevni život vjernika. Sveti Ivan Krstitelj rođen je na čudesan način, te je bio dar svojim roditeljima, Zahariji i Elizabeti, koji su u svim tim trenucima ostali vjerni Gospodinu, te su i svoga sina odgajali kao dječaka za kojega su vjerovali da će vršiti proročku službu. U svakom slučaju, oni su svoj odlučni stav da ga odgoje kao odgovorni roditelji na način da mu omoguće da se posveti potpuno služenju Bogu, pokazali odmah od Ivanova rođenja, pa čak kad su se morali suprotstaviti mišljenju susjeda i prijatelja koji su im htjeli nametnuti svoje mišljenje o svemu tome. Zato je Evanđelist i prenio da su se u Gorju svi pitali što će biti od toga dječaka.

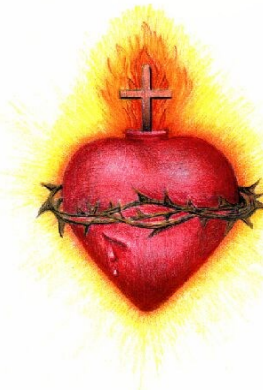
No nasuprot tim pitanjima koja odražavaju zanimanje za život i budućnost maloga Ivana, stoji odgovor sadržan u rečenici kojom Evanđelist daje sažetak njegova rasta: *Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime*, nastavljajući tumačiti kako je rastao i duhom jačao. Upravo u ovom slikovitom izričaju ocrta se mnogo toga što je važno u životu svakoga čovjeka, napose djece koja se od djetinjice dobi razvijaju prema ljudskoj zrelosti. Takva zrelost se ostvaruje isključivo Božjom prisutnošću u životu pojedinca, što ovaj izraz u konačnici i znači. Evanđelist samo potvrđuje da je Bog vodio dječaka, jer ruka označava kako vlast tako i vještinu. Bog je svojom vještom rukom dječaka uvodio u spoznaju, ali u ispravno djelovanje, što je Ivan pokazivao svojim osobnim životom. *Ruka Božja bijaše nad njim* znači da ga je Bog odgajao i upravljao svojom rukom, to jest da je sve ono što je Bog govorio bilo od presudne važnosti u njegovu životu. Ujedno Evanđelist svjedoči koliko je Ivan bio otvoren Božjoj pouci govoreći da je boravio u pustinji, jer je ona uvijek bila veliko vježbalište ljudi koji su se pripremali vršiti volju Božju, to jest onih koje je Bog pripremo za suradnju u djelu spasenja.

Istovjetno pitanje trebamo i mi sami postaviti sebi u današnjemu svijetu, napose ostavljamo li dovoljno prostora za božansko vježbanje svakoga od nas, kao i to izabiremo li prava vježbališta i prave vježbe da se pripremimo za djelo spasenja. To je pitanje koje svaki roditelj treba postaviti za svoju djecu, i to vrlo ozbiljno, jer ni danas kao ni nekada, okolina nije sklona zdravom odgoju djece. Stoga svaki roditelj treba znati čini li sve da ruka Gospodnja bude nad njihovom djecom, ili to ne čine. Samo trebaju znati drže li to važnim u životu svoje djece ili radije svoju djecu povjeravaju isključivo ruci ljudskoj da ih odgaja samo sukladno ljudskim vrijednostima i dometima. Ujedno se postavlja pitanje koje je to vježbalište na kojem se vježba danas ljudskost, na kojem se izgrađuje i učvršćuje karakter mladoga čovjeka.

Uglavnom smo navikli da su to vježbališta obilja i zabava, naslada i užitaka. Nije isključeno da ta vježbališta mogu biti i ozbiljnija, te čak pretpostavljati mnogo žrtve i samoprijedora, ali redovito ne za Božje ciljeve, već za one ljudske, te opet ne posluže za onu pravu svrhu i izgradnju kojoj je cilj vršiti poslanje Božje. Stoga se na takvim vježbalištima, pa i onda kad se na njima zgrće mnogo ljudskog uspjeha, ne može izgraditi ljudskost ni izvježbati karakter prokušanoga Božjeg čovjeka. Jer ljudskost se može izgraditi do kraja samo na vježbalištima koja je podigao Bog kao prava duhovna vježbališta ustrajnosti i strpljivosti, poniznosti i jednostavnosti, žrtve i odricanja, sebedarja i predanja. I ako želimo biti ljudi s istinskim iskustvom ljudskoga, onda su nam prijeko potrebne takve obitelji kao mjesta stjecanja duhovnoga iskustva i mjesta izgradnje ljudskosti prema Božjim kriterijima. Tada se može reći da je ruka Gospodnja s onima koji se izgrađuju, ako vidimo da se odgajaju za neprolazne vrijednosti i kao proroci koji se stavljaju na raspolaganje samome Bogu.

Neka stoga ova svetkovina i nama donese duhovnoga poticaja da se potrudimo oko duhovne izgradnje i stjecanja vjerodostojnog iskustva, a u prvom redu da dopustimo da ruka Gospodnja bude s nama, jer samo tako možemo poput Ivana Krstitelja doseći te visine i ostvariti ciljeve koje Gospodin stavlja pred nas. Neka ovo bude poticaj za sve roditelje i obitelji da se trude svojoj djeci omogućiti iskustvo duhovnoga života i rasta, služenja Bogu i posvemašnje vjernosti njemu, kao što to učiniše Zaharija i Elizabeta. Osim toga, svima nam je nastojati oko stjecanja vjerodostojnoga duhovnoga iskustva, jer nam je svima odgojno djelovati na mlade naraštaje i odgajati ljude s iskustvom Boga i duhovnoga života, svjesni da o takvima potom ovisi budućnost i spas našega naroda.

POBOŽNOST SRCU ISUSOVOME

Isusovo je Srce izvor svih milosti i prepuno je dobrote za sve ljude. Poklonimo Isusu svoje siromašno srce, da bude sjedinjeno s Njegovim Srcem, da bude ispunjeno Božjom milošću, strpljivošću i čistoćom, da u svemu odgovara Božjim željama.

Krunica Srcu Isusovome se moli na običnu krunicu

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Umjesto *Vjerovanja* moli se: ***Slatko Srce mog Isusa, daj da Te ljubim sve to više.***

Umjesto *Očenaša* moli se: ***Vječni Oče, prikazujem Ti predgocjenu Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za naše grijeha, na pomoć svetim dušama u čistilištu, i za potrebe svete Crkve.***

Umjesto *Zdravomarije* moli se: ***Isuse, blaga i ponizna Srca!***

Učini srce moje po Srcu svome.

Umjesto *Slava Ocu* moli se: ***Slatko Srce Marijino, budi spasenje moje.***

Na koncu krunice moli se: ***Očenaš... Zdravomarija... Slava Ocu...***

čišćenje crkve	Nina Tomee / Violeta Miletović
otključavanje crkve	Traže se DOBROVOLJCI !!!
čitači Nedjeljom	Ž. Dragičević / I. Tibljaš / M. Lekčević/ M. Franki
mežnjar	Vinko Gluvaković

